

Expunere de motive

Prin Legea nr. 2/1995 privind pensionarea anticipată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 5 din ianuarie 1995 s-a prevăzut posibilitatea pensionării anticipate a persoanelor aflate în șomaj dacă au îndeplinit următoarele condiții cumulative:

- vârsta minimă de 55 ani la bărbați și 50 de ani la femei;
- vechimea minimă în muncă de 30 de ani la bărbați și 25 de ani la femei;
- au beneficiat de ajutorul de șomaj și de alocația de sprijin pe durata maximă prevăzută de lege.

Prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale se abrogă Legea nr. 2/1995, dar se menține posibilitatea pensionării anticipate.

Potrivit Legii nr. 19/2000 ce intră în vigoare la 1 aprilie 2001, pensionarea anticipată este condiționată de îndeplinirea condițiilor de vârstă și de stagiul de cotizare.

Ca urmare a stabilirii în primul an de aplicare a legii a vârstei standard de pensionare la 62 de ani pentru bărbați și la 57 de ani pentru femei, pensionarea anticipată cu cel mult 5 ani înaintea vârstelor standard de pensionare devine posibilă numai la 57 de ani pentru bărbați și la 52 de ani pentru femei.

În aceste condiții, persoanele care până la intrarea în vigoare a Legii nr. 19/2000 împlinesc vârsta de pensionare anticipată prevăzută de Legea nr. 2/1995, însă nu le expiră perioada de 27 de luni pentru acordarea ajutorului de șomaj și a alocației de sprijin, începută sub vechea reglementare, nu mai pot solicita pensionarea anticipată decât la împlinirea vârstei de 57 de ani pentru bărbați și 52 de ani pentru femei.

Această categorie de șomeri având vârsta între 55-57 de ani (bărbați), respectiv 50-52 de ani (femei) rămâne fără protecție socială, fiind foarte redusă șansa încadrării lor în muncă.

Pentru eliminarea acestei inechități provocate de ridicarea limitei de vârstă pentru pensionarea anticipată, propun ca măsură cu caracter tranzitoriu această inițiativă legislativă.

Inițiator,

Kerekes Károly,
deputat UDMR

